

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

LV. Qui sentit onus, sentire debet commodum, & econtra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](#)

onis pro reo militantis, &c, cùm cætera paria sunt, præponderantis: sed etiam, quod reus invitus, inopinatusque & impatus in jus vocetur, & partes sustineat vim propulsando se tuentis adversus impenitatem actoris: qui, præterquam, quod lucrum capte ex rei damno, spon-te paratusque, & quod ipsi placuit tempore in judicium venit. Ut mirum non sit; quod, uter alterum tempore præcedat, non attendatur.

6. Idem ferè, quod in venditione, accedit in pignoribus & hypothecis; quantum enim in his quoque potior sit is, qui prius creditit pecuniam, & hypothecam accepit, l. Potior 11. pr. ff. Qui pot. in pign. hab. etiam si posteriori specialiter res aliqua vg. prædium priori verò generaliter obligata sint omnia debitoris bona, ex quibus etiam prædiō subtrahit, pecunia credita recuperari possit, l. Qui generaliter 2. pr. ff. Et l. Si generaliter 6. C. imò etiam, si posteriori creditori prædium à debitore traditum sit, l. Creditor 15. §. fin. ff. eadem Rubr. cùm; quod hòc causa prædium per traditionem ad creditorem posteriorem cum onere transferatur, l. Alienatio 67. ff. de Contrab. empt. &c. Ex literis 5. de Pignor. & hypothecis verò; quod jus priori quæsumus ei invito auferri non possit, Reg. Id, quod nostrum est 11. ff. bte. Quantumvis, inquam, in his quoque prior tempore potior jure habeatur, variis tamen casibus hæc temporis prærogativa etiam in pignoribus & hypothecis non attenditur; quod posteriori pignori data res ei obligata, aut ejus causa specialiter privilegiata aliunde, atque idcirco extera non paria, nec præsenti Regule sit locus, ut videret apud Negulfant, de Pignorib. Lib. 2. Rubr. 9. parti. pr. & Peckium hic n. 15. Regulam ab eaque deviantes casus laicæ exequentes;

REGULA LV.

*Qui sentit Onus, sentire debet
Commodum, & econtra.*

SUMMARIUM.

1. Duas hec Regula partes habet,
2. Sensus & Equisias prioriū,
3. Utriusque Juris exemplia declarata,
4. Sensus, ratio & exempla posterioriū,
5. Limitatio prioriū,
6. Posteriori objec̄ta instantia,
7. Eam non convellunt, sed declarant.

B Ipartita hæc Regula, ejusque pars prima prodita est Jure Civili, cuius Regulâ 10. Paulus ICT.^m ait, Secundum natum est, commoda cuiusque rei eum sequi, quem sequuntur incommoda. Altera dictione Econtra comprehensa, Quis sentit commodum, sentire debet onus. Prima pars lensus est, Qui suffert onus sive damna & incommoda aliquia rei vel actionis, ad eum etiam pertinent cum ea connexa, ex eave provocatoria commoda & emolumenta. Quod Regulâ 10. cit. ICT.^m non male revocat ad æquitatem naturalem; cùm à natura infiniti instinctu ad laborem, ad onera & incommoda suppportanda utilitate omnes moveantur; nemóque facilè sit, qui suffeat onus, si commodi & emolumenti ipse non compensetur adeò; ut eò respiciens Divini Juris Interpres & Christi Apostolus, Paulus alter, ad patientiam & sufferenda pro Christi nomine adversa Neophytes propositâ præmii spe fit exhortatus; *Sicut enim inquit, socii passionum esis, sic eritis & consolatione, 2. Corinth. cap. 1. V. 7.*

Quare istius Regulæ vi Monastrium, sicut ex clericis incontinentis ad agendam

agendam p̄nitentiam detruzione ejus alendi subit onus, sic ex illatis ejus bonis vel stipendiō, eorum loco assignatō subſidium ſentire debet, can. De lapsis 16. q̄ 6. Parocho quoque Sacra menta ceteraque divina ſubditio ſuo ministrandi obligatio Canonica portioni percipienda emolumen tō ſublevatur, c. 1. c. Certificariū g. &c. de Sept. Sic emp̄or, qui poft emptione ritē perfectam rei etiam nondum traditā ſuſtinet periculum & in teritum, in illius compensationem percipit ejus fructus & incrementum, quod auctione pretii, alluvione &c. accedit, l. i. C. de Periculo & commodity vendit. Et §. Quam autem 3. Inſtit. de Empt. Vendit. Creditor etiam, cum fundum in ſolutum acceptum pluris vendiderit, quam debebatur, hoc ipſe lucrum fert, ſicut latrurus eſtet dammum, ſi minoris vendidiſſet, l. C. Cum pro pecunia 24. C. de Solut. Ita demum, ut alia omittam, uſufructuario cedunt arbores demortuæ, quibus alias ſublītuere tenetur, l. Agric. 18. ff. de Uſufructu: & in contracitu ſocietatis, licet expreſſum non sit, tacita tamen actum conſetur, ut, qui plus aeris & periculi ſubſtinet, plus faciat lucri, Baldus in l. i. C. Pro ſocio & Gomez Tom. 2. Var. c. 5. n. 5.

- Secunda & ex prima à contrario illata partis lensus eſt, Qui alicuius rei vel actioni percipit emolumen & commodity, uſſerere quoque debet onera ſive dama & incommoda annexa & provenientia ex ea. Quod eadem æquitate p̄mititur & ratione adeo; ut Imperator non ferendum exiſtimarit eum, qui rei lucrum quidem amplectitur, onus autem ei annexum contemnit, l. Unica §. 4. C. de Caduc. coll. Hinc certè Propheta Divinō iuſſu, vñ dixit Pastoribus Iſrael, qui, pastorali onere & curâ oviū neglegēt, capitatique commodity & pinguedine,
- 5.
- pascebant ſemetipſos, Ezechiel cap. 34. V. 2. Hinc beneficiorum ſuorum frumenti clericis non residentibus & Ecclesiæ ſue non ſervientibus denegantur & adiunguntur, ex decreto PP. Trident. Seß. 24. cap. 12. de Reformat. quod beneficium propter officium detur, cap. fin. de Reſcript. in 6. & ſumptibus ad Ecclesiæ ruinam minitantis, reparationem aliunde deficitibus, ad eam contribuere tenentur ejus Rector, beneficiati & quicunque ex ejus fructibus ac prouentibus aliquid percipiunt, c. 1. de Eccles. adi. & eiusdem 5. Synodi decreto Seſs. 12. cap. 7. de Reformat. Jure quoque Imperiali fructus non conceduntur uſufructuario, qui proprietario ſatisfare recusat, l. Quamvis 10. ff. de Damno infecto, & legato reputatur indignus, qui ei apofitum à testatore onus ſubire non vult, l. Nefenius 32. V. Non ſemper, ff. de Excufat. tut.
- Quamvis autem Regula pars utraque fundetur in æquitate, neutra tamen eximia eſt ab impugnatione: & contra priorem quidem facit; quod, Sede vacante, jurisdiction & administratio Episcopalis tranſeat ad Capitulum: hoc tamen non percipiat fructus, Sede vacante, provenientes: ſed hi in Ecclesia utilitatem impendi & Prelati defuncti ſuccellori debant reservari, c. Quia ſep. 40. de Eleſt. in 6. & Civiliter iam Jure fratres graventur onere tutelæ ſororis ſuę: licet ad ſucceſſionis commodity & emolumen ſacra ſola admittatur, l. i. in fine, ff. de Legit. tutor. Instantiis hi aliquid tribuendum & Regula ſi limitanda eſt; ut, qui onus, etiam commodity ſentiat. Niſi onus ex ſua iuſtitutione, vel ſpecialia Juri diſpoſitione alicui officio ſine comodo ſit annexum: ſicut exercitium jurisdictionis & administratio Episcopalis, vacante Sede, Capitulo, c. cit. c. Hui qua 11. de Majorit. §.

forit. & obed. c. Si Episcopus 3. &c. fin. de Suppl. neglig. in 6. & legitima tutela agnatis l. i. cit. ita tamen; ut, ne hujusmodi officia potentibus damnofa sint, contra Reg. cap. Cum non deceat 30. de Elect. in 6. expensas omnes repetere valent, Laiman in c. Quia sepe cit. n. 2. & Pirrhing ad Rubric. de Elect. n. 158.

6. Posteriorem autem partem dubiam reddit Imprimis; quod Prælati, Rectores parochiarum & alii beneficiari ad officium & servitium, dignitati vel beneficio suo annexum, obeundum ob fenium, lepram &c. inhabiles, eorum fructus ac redditus nihilominus percipiunt; ac proinde sine onere commodum sentiant, can. Scriptit 7. q. 1. c. 1. &c. Ex parte 5. de Clerico agrot. Deinde; quod maritus uxoris adulteræ dote lucretur, quin eam in posterum alere eisque cohabitare teneatur, l. Illic. C. de Rei uxor. act. &c. Plerumque 3. de Donati inter vir. & uxor. Demum; quod rei particularis legatarius lape ex legato à defuncto sibi reliquo lucrum percipiat, quin solvendi æris alieni onere gravetur, l. fin. C. de Hared. act.

7. Sed ista quoque huic Regule parti non officiunt. Primum partim; quia propositæ Regulæ vi is, qui commodum percipit, annexum onus subire ac ferre sollemmodo debet, quando ejus ferendi est capax: quales ejusmodi Prælati, Rectores & beneficiarii non sunt: partim vero; quia officiò & servitio dignitati &c. annexò funguntur per assumptos vel ipsis datos Coadiutores, c. De Rectoribus 3. c. fin. de Cleric. agrot. &c. i. ibidem in 6. A dignitatibus autem & beneficiis eos removeri non permittit ratio beneficii Ecclesiastici: quod jus perpetuum est; ut extra causas Jure expressis invito nequeat auferri, can. Sanctorum 2. dist. 70. &c. Si gratiosè 5. de Rescript. in 6.

uti & Ecclesiae ipsis condolentis benignitas; ne afflictis afflictio addatur, c. Cū percussio 7. q. 1. &c. Ex parte cit.

Secundum ac tertium, cum; quia divortiò ex adulterio securò maritus innocens dote non sine onere lucratur; cum ex uxoris sua adulterio sentiat prout, solitorum conjugalium privationem, majorēmque difficultatem in proutum ex adultera legitimè suscepaturum educatione, earumque ad conjugia & officia statui convenientia promotione: quæ onera haud sanè levia, inò graviora sunt, quam ut ex dote proveniente quicunque emolumento valeant compensari: tum verò; quia uxoris alenda & similia onera doti annexa sollemmodo sunt, quādiu dos manet: non etiam, quando mutantat qualiter habet rationem poenæ. Unde mirum non est; quod ratione rei doctalis, postquam in poenam transit, maritus: uti & legatarius ratione legati rei particularis commodum percipiant sine onere; cum, fine isto illud percipi, Regula tantum vetet, quando rei, ex qua commodum percipitur, onus aliquod est annexum: non omni casu; cum alias li-beralis donatio penitus excluderetur.

REGVL A LVI.

In re Communi potior est condi-tio prohibentis.

S U M M A R I U M.

1. Sermo est de re communi pluribus in singulis.
2. Regula sensus & ratio,
3. Eisque confone Juris definitiones,
4. Non procedit, cum cessat lesio prohibentis,
5. Vel res adhibetur ad usum definitum;
6. Cum